

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010242
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6214010242.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci odsúdeného F. L. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 31. januára 2018 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 9T/126/2014 zo dňa 15.11.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. L., G. L., U. F., zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením, sp. zn. 9T/126/2014 zo dňa 15.11.2017 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 50 ods. 4/ Tr. zák. vyslovil, že odsúdený F. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXX, t.č. na neznámom mieste, sa v skúšobnej dobe neosvedčil, preto vykoná trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/126/2014 zo dňa 10.11.2014, právoplatným dňa 10.11.2014 vo výmere 3 (troch) mesiacov. Podľa § 50 ods. 8, § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd odsúdeného zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal obhajca odsúdeného priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 15.11.2017 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil podaním doručeným súdu dňa 17.01.2018. V sťažnosti namietal, že napadnuté uznesenie je vecne a právne nesprávne. Samotné konanie, ktoré je proti odsúdenému vedené ako proti ušlému nasvedčuje, že súd nemá vedomosť o jeho pobyte a o dôvode, prečo je jeho pobyt neznámy. Preto súd podľa obhajcu nemôže vyhlásiť, že sa odsúdený po nezaplatení dlžnej sumy dopustil protiprávneho konania, keďže k neuhradeniu tejto sumy mohlo dôjsť aj zo subjektívnych príčin, ktoré si odsúdený nepriviloval svojou vinou. Touto skutočnosťou sa súd nezaoberal napriek tomu, že obhajca odsúdeného na ňu na verejnom zasadnutí poukázal. Súdom zistené dôvody tak neboli na premenu trestu dostatočné, preto obhajca navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/126/2014 zo dňa 10.11.2014 bol ods. F. L. uznatý vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Zároveň mu súd podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.11.2014 a od tohto dátumu začala odsúdenému plynúť skúšobná doba podmienene odsúdenia, ktorá trvala do 10.05.2016.

Odsúdený F. L. bol následne rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/99/2015 zo dňa 08.02.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/63/2016 zo dňa 20.07.2016 právoplatne uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa dopustil v dobe od 10.11.2014 do 30.09.2015, teda práve počas plynutia vyššie uvedenej skúšobnej doby. Za uvedenú trestnú činnosť bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 50 ods. 4/ Tr. zák. veta prvá ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je nepochybné, že odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, keďže sa počas jej plynutia dopustil trestnej činnosti (totožnej ako v prípade predchádzajúceho odsúdenia), za ktorú bol právoplatne odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Krajský súd pritom zdôrazňuje, že odsúdený začal trestnú činnosť páchať súbežne so začatím plynutia skúšobnej doby. Podmienečné odsúdenie tak zjavne nespĺnilo svoj účel a odsúdený vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 50 ods. 4/ Tr. zák.

Pokiaľ ide o námietku obhajcu odsúdeného, že súd mal pri rozhodovaní skúmať, či k nezaplateniu výživného odsúdeným v prípade jeho druhého odsúdenia nedošlo zo subjektívnych príčin, ktoré si neprivilil svojou vinou, túto krajský súd nepovažoval za relevantnú. Pre záver súdu o neosvedčení sa odsúdeného v zmysle § 50 ods. 4/ Tr. zák. je rozhodujúci fakt, že odsúdený nevedol riadny život, čo je zjavné, keďže bol právoplatne odsúdený za rovnaký trestný čin, ktorý spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Napokon krajský súd ani nie je oprávnený v tomto konaní posudzovať zákonnosť rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu, ktoré boli dôvodom na premenu trestu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.